

Отъ де произлиза тази разлика? Изключително само отъ начина на живота на тѣзи животни. Кугуарътъ се крие, промѣква се, дебне и е най-боязливото горско животно. Отъ 25 години обикалямъ дивитѣ мѣста и още не съмъ видѣлъ живъ кугуаръ. Ловецътъ може да убие кугуаръ само съ помощта на кучета, обучени да го търсятъ по следитѣ и да го гонятъ по дърветата.

Както казахъ, азъ още не съмъ виждалъ кугуаръ, но убеденъ съмъ, че много кугуари сж ме виждали. Даже и въ Йелостонския паркъ! Достатъчно е да припомня, че когато човѣкъ седи предъ хотелъ „Горещъ изворъ“, на среща му сж два прочути хълма, свърталища на кугуари — Монть-Евартсъ и Бунзенъ-Пикъ. И твърде е възможно, когато нѣкой четецъ седи предъ хотела и чете тѣзи редове, нѣкой тъмносивъ кугуаръ да оглежда околноститѣ и да наблюдава четеца.

Ако нѣкому попадне въ ржка една отъ онѣзи запретени книжки, които едно време четѣхме въ училище тайно подъ чина, ще намѣри въ нея грозни работи за кугуара:

„Той е страшно животно съ нечадмината сила. Само съ единъ ударъ на предната лапа сваля биволъ или бикъ, дига го и тича съ него, а следъ това го занася на нѣкое дърво и тамъ го изяда. Особено предпочита да яде хора. Може да подражава гласа на жена, която вика за помощ, и на лапва притеклия се спасителъ.“

Ако обаче направимъ справка въ нѣкое научно съчинение по естествена история, или запитаме нѣкой опитенъ ловджийски водачъ, ще узнаемъ, че кугуарътъ може да нанесе голѣми пакости ча елени, овци и малки кончета, но рѣдко се